

KISS ANNA

Kiáltások

ITT A FÉNY IS

bebáboz mint
halálkor
hogy a báb
ahogy van
a szelekbe
fordul a
rettenet
falánk

HOL A KŐ

mered le
önmagára
a sötét
föveny meg
fel a kőre
ami volt –
lassú dráma
magába
fogalmaz

ONNAN SÖTÉTÜL

és soha
nem tér meg
minden járat
csak a reptér
betonját
söpri fel
szótárlapokkal
a rosszul
választott idő

CSAK SZAVAK

térnek meg
ha szélbe
kiabál a
bolond és
feloldja a
mérget egy
pohárban
mert hol volt
mikor az
írisz bomolt
s hol volt
mikor
letörölték?

AHOL A

víz a sötét
fövenyről
lopja el
álmodóit
maga a
sors csak
álmokon nincs
hatalma
ha a báb a
szélbe fordul
s a torony
kigyúl egy
víziholtnak

ONNAN

sötétül
 az a papnő
 világa ki
 szélbe
 mártja hús
 ujjait a
 lét riasztó
 titkaiért
 s lelőki
 öléből a
 könyvet

A SZATURNUSZ

világa
 és a holdé
 bolondnak csak
 vesződés a
 betűkkel

ÉS SOHA

nem tér meg
 minden járat
 csak a reptér
 betonját
 söpri fel

szótárlapokkal
 a rosszul
 választott idő
 csak szavak
 térnek meg

KIABÁL A

bolond
 de itt már a
 fény is
 bebáboz mint
 halálkor

